



ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9 'Εδὸς Πατησίων ἀριθ 9

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰ-
σεως εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδελφον Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτῆν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις, * (συνέχ) — Πέτρου Δακλῶρ:
Ἡ ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ, μετάφρασις Π. Σ. (συνέχεια). — Ἡ ΜΑΓΙΚΗ
ΡΟΙΑ, φανταστικὸν διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προσληρωτίς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσῶ 15.
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλια 6.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Διήγημα εὐτράπελλον.

ΑΔΕΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια)

ΚΘ'

Περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἀποκαλύ-
ψεις, ἃς τινὰς ὁ Φραγκίσκος ἔσπευσε νὰ
κάμῃ τῷ κυρίῳ Θουριέ, ὅτε ἔμεινε μόνος
μετ' αὐτοῦ. Ἐκ τῶν τοιούτων ἀποκαλύ-
ψεων ὀλίγα ἐμάνθανεν ἡ δικαιοσύνη, ἥτις
τὰ πλείεστα ἤδη ἐγνώριζεν ἐκ τῶν ὁμολο-
γιῶν τοῦ Λουβέν πρὸς τὸν Λαυρέντιον
Δακλῶρ περὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ὁδοῦ
Καρδινέ. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς συλ-
λήψεως τοῦ Δακλῶρ, ὁ Φραγκίσκος, παρὰ
τὴν καλὴν αὐτοῦ θέλησιν, ἀορίστους μύ-
νον πληροφορίας ἠδυνήθη νὰ δώσῃ. Ἐπὶ
τοῦ ζητήματος τούτου, ἤλπιζεν ἡ δικαι-
οσύνη νὰ μάθῃ πλείοτερα παρ' αὐτοῦ τοῦ
Λουβέν.

Διὰ τοῦτο ὁ Μούλ ἦν εἰς τὸν διαδρόμον
τῆς φυλακῆς, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Λουβέν
ὤδηγεῖτο εἰς τὴν εἰρκτὴν του.

— Νὰ! ... ὁ Λουβέν ... εἶπε βλέπων
αὐτὸν καὶ προχωρῶν ἐνώπιόν του, ἀκριβῶς
διὰ σὲ ἡρχόμεν.

— Κύριε Μούλ.

— Ἐρχεσαι ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν ... ἡ
ὕποθεσις πάντοτε τῆς ὁδοῦ Σαῖν-Ζιλ. ...

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Λουβέν, μὰ θὰ
δείξω τὴν ἀθρότητά μου.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον.

— Ὁ ἀνακριτὴς κοντέβει νὰ νοιώσῃ
τὴν ἀλήθειαν.

— Καλὰ. Ἀλλ' ἐγὼ ἤλθα δι' ἄλλην
ὕποθεσιν.

— Τί τρέχει, κύριε Μούλ;

— Ἄς εἰσέλθωμεν πρῶτον εἰς τὴν εἰρ-
κτὴν σου, εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρη-
τῆς.

Ἀφοῦ εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ καὶ ἐκλείσθη
ἡ θύρα:

— Πρόκειται περὶ τοῦ Σίμωνος, εἶπεν
ὁ Μούλ. Εἶχες δίκαιον, εἰπὼν ὅτι ἦτο ἄ-
νοησία νὰ τὸν συλλάβωμεν... Πλύνω τὰς
χεῖρας, διότι δὲν ἔδωκα ἐγὼ τὴν διαταγὴν
... Ἐγὼ τὴν ἐξετέλεσα καὶ σχεδὸν ἐν-
τρέπομαι ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι δὲν ὑ-
πάρχει ἐναντίον του νέα τις κατηγορία,
ἐκτὸς μιᾶς καταγγελίας στερουμένης ἀ-
ποδείξεων καὶ πιθανότητος καὶ διατί; ...
διὰ πταίσμα τόσῳ ἀσήμαντον, ὥστε καὶ
ἂν ἀπεδεικνύετο δὲν δικαιολογεῖται ἡ
σύλληψις... Ἐν ἐκ τῶν δύο: ἡ ὑπόθεσις
θὰ ἐγκαταλειφθῇ, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ καλλί-
τερον, ἡ ὁ Σίμων θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ
πταισματοδικεῖον καὶ θὰ ἀθωωθῇ.

Ὁ Μούλ, ὅπως ἀποφύγῃ τοῦτο, ἤθελε ν'
ἀνανεώσῃ τὰς παλαιὰς καταδιώξεις, καὶ
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἤθελε νὰ μάθῃ
μήπως ὁ Σίμων, ἐν ταῖς μετὰ τοῦ Λουβέν
συνομιλίαις του, εἶπέ τι τὸ ἐνοχοποιῶν
αὐτόν.

Ἐξήτασε διὰ μακρῶν τὸν Λουβέν, ἐκ
τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης προέκυψεν ὅτι
ὁ Λουβέν ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς ἐνο-
χῆς τοῦ Σίμωνος, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται
νὰ δώσῃ θετικὴν τινα ὁμολογίαν.

— Λοιπὸν, εἶπε δυσανασχέτων ὁ Μούλ,
οὐδὲν ἐκ τούτων ὠφελοῦμεθα.

Καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλ'
ὁ Λουβέν ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ.

— Κύριε Μούλ, εἶπεν, ἔχεις ἄδικο νὰ ἀ-
πέλπιζεσαι κατὰ τὴν θύραν. Δὲν ἡμπό-
ρεσα ἔως τώρα νὰ μάθω τίποτε ἀπὸ τὸν
Σίμωνα, εἰν' ἀλήθεια, μὰ ἃς δοκιμάσουμε
ἀκόμη μία φορὰ ... Ἀρχισα τώρα τελευ-
ταία νὰ τοῦ ἐμπνέω ἐμπιστοσύνη...

Ἐπέμεινε πολὺ ὅπως ἴδῃ τὸν Σίμωνα.

— Διάβωλε! εἶπεν ὁ Μούλ, κατ' οὐ-
δὲν θὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τούτου, εἶμαι βέ-
βαιος ἐν τούτοις δὲν ἀρνοῦμαι.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ὁ Λαυρέντιος ὤδη-

γήθη εἰς τὴν εἰρκτὴν τοῦ Λουβέν εἰς τὴν
ὁποίαν ἐνεκλείσθη μετ' ἐκείνου.

— Πῶς! εἶσαι σύ; ἀνέκραξε βλέπων
αὐτόν, τί συνέβη λοιπόν; ...

— Σιωπὴ! εἶπεν ὁ Λουβέν χαμηλοφώ-
νως... καὶ φρόνιμα! ... οὔτε λέξι! ...

Ἐλαβε τὰς χεῖρας τοῦ Λαυρέντιου
καὶ ἔσφιγγεν αὐτὰς μετὰ διαχύσεως.

Ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι οὐδεὶς ἤκουσεν
αὐτόν, διηγήθη αὐτῷ τὰ τῆς συλλήψεώς
του.

— Λοιπὸν ἔμπλεξες σπουδαίως; εἶπεν
ὁ Λαυρέντιος.

— Σπουδαίως... καὶ πολὺ! εἶπεν ὁ
Λουβέν κινῶν ἐμφαντικῶς τὴν κεφαλὴν.
Εὐτυχῶς θὰ σὲ ὁπλύνουν ἐσένα καὶ θὰ
ἡμπορέσης νὰ μὲ σώσης...

— Νὰ σὲ σώσω... πῶς; ἡρώτησεν ὁ
Λαυρέντιος.

Ὁ Λουβέν διηγήθη τὰ συμβάντα τὴν
πρωτὴν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ
τὴν ἔμπλεον ὀργῆς καὶ μίσους κατὰθεσιν
τοῦ Φραγκίσκου Οὐσδάλ.

— Βλέπεις, ἀγαπητὲ Σίμων, εἶπε δὲν
πρόκειται τώρα διὰ τὴν δουλειὰ τῆς ὁδοῦ
Σαῖν-Ζιλ, ἀλλὰ διὰ τὸν φόνον τῆς ὁδοῦ
Καρδινέ...

— Ἀλλ' εἰς τί δύναμαι νὰ σοὶ χρησι-
μεύσω;

— Πρόκειται διὰ σπουδαῖο πρᾶγμα
δὲν μὲ μέλλει δι' αὐτὰ πού λέγει ὁ Φραγ-
κίσκος αὐτὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὰ ἀποδείξῃ,
μὰ εἶνε κατὰ τι ἄλλο...

— Τί λοιπόν;

— Αἶ! ὁ Δακλῶρ... αὐτὸς ὁ ἀγριάν-
θρωπος. Ἄν τὸν τσακώσουν, ἡμπορεῖ νὰ
τοῦ εὔρουν ἀποδείξεις...

— Τότε βεβαίως εἶσαι χαμένος. Ἀλλ'
ἃς ἴδωμεν! ὁ Δακλῶρ ἀπειλεῖται ἄρα γε
νὰ συλληφθῇ;

— Βέβαια! Ἄν ὁ Φραγκίσκος ἔξυρῃ
ποῦ εὐρίσκεται...

— Τότε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, ἡξέω
τί ζητεῖς ἀπὸ ἐμέ, δυστυχῆ μου φίλε, πρέ-
πει ἅμα ἀπολυθῶ νὰ τρέξω, νὰ εὔρω τὸν
Δακλῶρ καὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσω περὶ τοῦ
κινδύνου...